

הילדים קארולין, בתם הבכירה של ג'ון וז'אקלין, שמלאר לה שש שנים ביום הרצחו של אביה, גוהרת באושר מעל אחיה ג'ון, שיום הולדתו השלישי חל ביום בו הובל אביו לקבורות. ליד ארון אביו, בכה הילד: „אף אחד לא משחק איתו“

שעת השיא ז'אקלין קנדי בחברת בעלה ג'ון בשעת מסע הניצחון שערכו ברחובות ניו-יורק בשיאה של מערכת הבחירות לנשיאות ארצות-הברית. ז'אקלין מילאה אז תפקיד חשוב בהצלחתו של קנדי לרכוש את לב הבוחרים.

אוי, לא!

ילדת תפנוקים, שבגיל 6 היה לה כבר פוני משלה ובגיל 12 כבר הופיעה בהצגות רכי

מאבותיה באו לאמריקה מצרפת כדי ל־להלם לצד המהפכה האמריקאית. היא היתה

היא נולדה כז'אקלין בובייה למשפחה קתולית רפובליקאית עשירה, ששני תרסרים

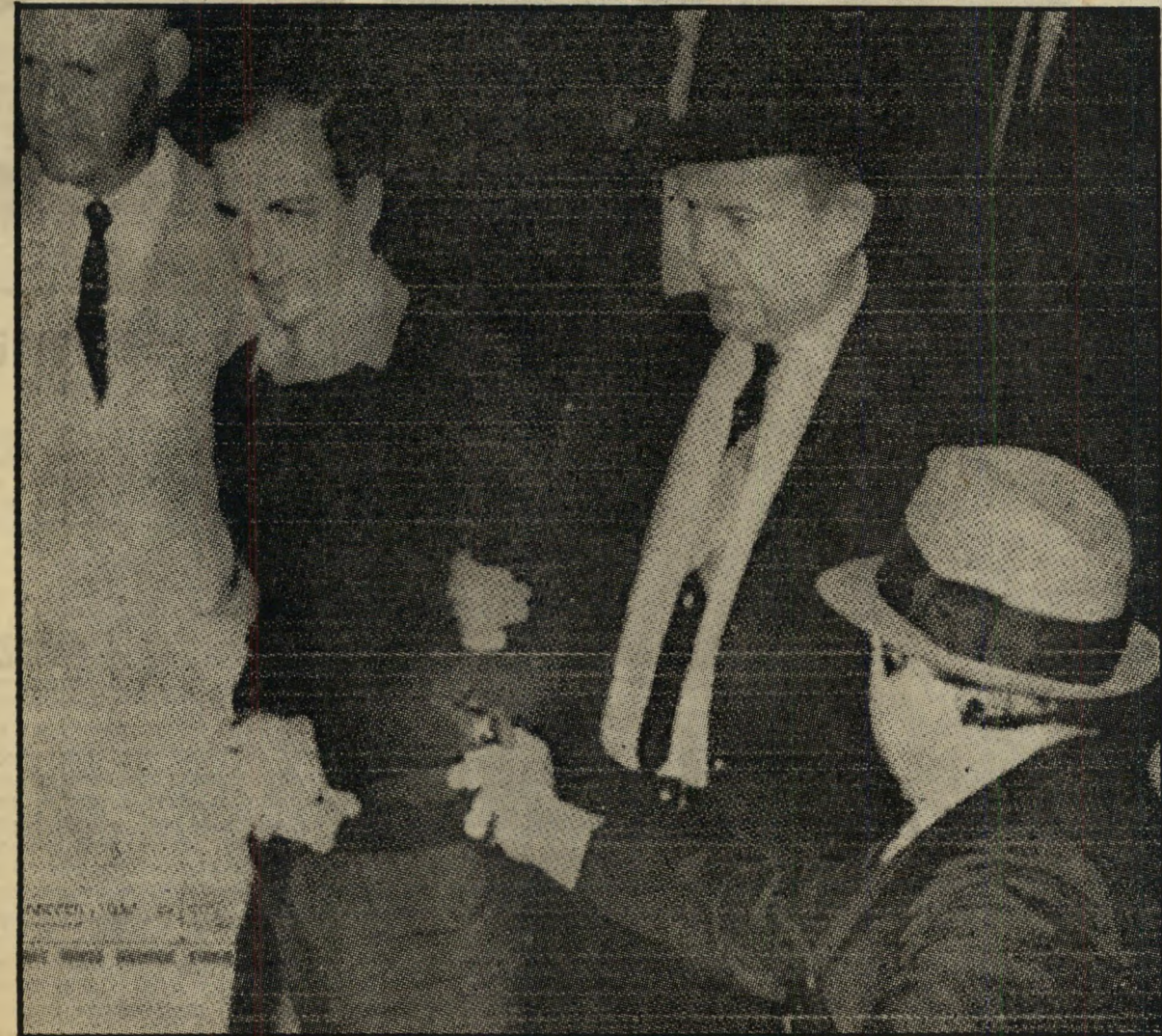

ימי האושר

נישאת על מגל שיימיס, כשבזרז עותיה בתה קארולין, נראית ז'אקלין בתמונה, שהציגה את משפחת הנשיא כסמל למש־פחה אמריקאית מאושרת וחסרת כל דאגות.

שתי ההברות הקטועות, החסופות, שי פלטה ז'אקלין קנדי מפיה, שעה שבעלה הנשיא צנח על ברכיה מתבוסס בדמו, אמרו יותר מאשר יכול היה לומר ההספד הנמלך ביותר. „אוי, לא!“ היא זעקה וביטאה אה כה שהרגישו מיליונים לשמע הרצח. לא פחות מאשר את כאב האבידה הנואלת של הנשיא, כאבו אותם מיליונים את כאבה של ז'אקלין האשה, האם והרעייה, שתוך שלוש שנים הפכה לדמות אהודה וידועה לא פחות מאשר בעלה, אחרי שהחזירה לבמת ההיסטוריה תפקיד שנעלם ממנה זה מכבר — רעיית המנהיג.

העולם הזיל דמעות לגורלה. אבל ז'אקלין לא בכתה. „האושר איננו במקום שמקוים למצא“, אמרה פעם, „לכן החלטתי לא להצטרף“. היא נשארה נאמנה להצהרתה זו עד הסוף. האשה בת ה־34, שהפכה עם הבחרו של בעלה לנשיא ארצות-הברית ל־רכוש צבורי ללא פרטיות ואינטימיות אף בחיי המשפחה שלה, שקבעה את אופנה הלבוש והתסרוקות עבור נשים בכל קצוי העולם, עלתה למדרגה זו לא רק משום שי חייתה לצידו של נשיא ואדם גדול, אלא מ־שום שהיתה אישיות מיוחדת בפני עצמה.

ממנה את עגמת הנפש שבהעלאת כל הפרשה במשפט. בתמונה נראית אה רובינשטיין (מימין) שולף את אקדחו אל מול לי אוסמאלד, המובל כפות באזיקים, שנייה אחת בלבד לפני שירית-הרצח בוצעה.

„למען ג'אקלין!“ הסביר ג'ק רובינשטיין, בעל המועדונים המפוקפק מסכ־סאס, את מניעי התנקשותו ברוצח הנשיא. „עשיתי זאת כדי לחסוך